

VEERTIEN VERTICAAL

Blijspel voor senioren

door

ERIC BORGHOUTS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VEERTIEN VERTICAAL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ERIC BORGHOUTS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop) , met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering (en) :

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03) 3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Theo Kreijtmán - man van ongeveer 70 jaar. Is getrouwd met Carolien Kreijtmán die hij ook wel “Lien” noemt. Theo heeft het niet zo op de moderne tijd en kan zich hierover enorm druk maken. Hecht veel waarde aan het verleden.

Carolien Kreijtmán-Segers - vrouw van ongeveer 70 jaar. Is getrouwd met Theo Kreijtmán die zij ook wel “Thé” noemt. Carolien is rustiger als haar man en staat wel open voor veranderingen. Neemt de dingen zoals ze komen. Is erg zorgzaam en lief voor man en kinderen. Samen met Theo heeft ze vier kinderen; Jeroen, Peter, Ruud en Simone. Ruud is op jonge leeftijd reeds overleden.

Simone van der Bos-Kreijtmán - vrouw van ongeveer 50 jaar. Is de oudste dochter van Theo en Carolien en is getrouwd met Rob van der Bos. Haar man runt een recycle-bedrijf in luiers. Komt nog regelmatig bij haar ouders langs en maakt zich zorgen over haar ouders.

Jet Koenders - vrouw van tussen de 50 en 60 jaar. Is intake/voorlichtings-consulent van thuiszorgbureau “Zorg en Hulp”.. Komt nu op verzoek van Simone bij Theo en Carolien.

Huisarts - man van rond de vijftig. Is vakkundig goed onderlegt, echter in de sociale vaardigheden niet altijd even tactisch.

Jopie Bunschoten - vrouw van ongeveer 72 jaar. Is de nieuwe onderbuurvrouw van Theo en heeft opvallend veel raakvlakken met Theo. Heeft geen moeite met praten.

DECOR:

Het stuk speelt zich af in een appartement van een appartementencomplex/flat ergens hier in Nederland in de huidige tijd.

Wat we zien is een zitgedeelte met tv en bank of twee makkelijke stoelen en salontafeltje, een klein keukengedeelte met keukentafeltje en twee stoelen, links een deur of opening naar de hal met voordeur (*hal en voordeur zijn niet zichtbaar*) en rechts een deur of afscheiding naar een slaapgedeelte. (*bed en dergelijken hoeven niet zichtbaar in beeld*) De inrichting is deels vrij nieuw, omdat het een nieuw appartement is, deels ingedeeld met spullen uit het oude huis van Theo en Lien.

SCENE 1

Lien en Theo zitten voor de t.v. Lien puzzelt, zoals ze altijd s'avonds doet, haar eigen kruiswoordpuzzel.

Theo zit zich op te winden over hetgeen wat hij op t.v ziet. *(hij zapt)*

THEO: *(maakt onrustige bewegingen)* Hier, kijk nou...das toch niet normaal...tsjonge jonge...nou ja zeg.....niet normaal...ach ach...
(Lien puzzelt gewoon door zonder een blik, ze is de rust zelve. Theo kijkt nog even)ach..ik stop ermee (zet de t.v uit en legt de afstandsbediening op tafel. Hij staat op) ...ik ga roken...

LIEN: *(zonder op te kijken)* ...je rookt al bijna drie jaar niet meer..weet je nog..

THEO: ...ja inderdaad ja..maar het is een mooi moment om er weer mee te beginnen.... *(zoekt in schuifjes)*

LIEN: *(vanachter haar puzzel zonder op te kijken)*zoek je..?

THEO: ...mijn sigaretten..

LIEN: .. *(nog steeds puzzelend)* .. toen je rookte, rookte je altijd shag..

THEO: .. *(stopt en draait zich naar Lien)* ..eh ja, ja dat weet ik wel..
(gaat dan weer verder met zoeken) maar waar is mijn shag dan?

LIEN: *(stopt dan met puzzelen en kijkt naar Theo)* Lieve schat, de laatste keer dat hier in huis shag lag was vlak voor je hartinfarct..

THEO: *(kijkt op en pakt tegelijkertijd met zijn hand naar zijn hart)*

LIEN: ..Toen je na twee weken uit het ziekenhuis kwam met twee kippengaasjes in je bloedvaten heb je je shag ritueel verbrand en bezworen het nooit meer te roken. Tijdens het verbranden heb je bewust zelfs die rook niet geïnhaleerd.

THEO: Ja, das waar...das waar...ach ik wil ook eigenlijk niet roken, het is alleen..ik wordt gewoon onrustig van die t.v..

LIEN: *(blik weer op de puzzel)* ...kijk er dan niet naar..

THEO: ..Lieve Lien, om een beetje op de hoogte te blijven van de snelheid waarmee onze wereld draait móet ik dat juist wel doen...zo blijf ik fit in mijn hoofd en het is goed voor mijn ontspanning.

LIEN: *(wederom puzzelend)* ..nou, ontspannen, zoals ik je net zag leek het wel of je jezelf aan het overspannen was.

THEO: *(beetje fel)* Lien luister, het is toch gewoon van de zotte als je ziet wat er allemaal passeert op tv tegenwoordig. Niemand geneert zich nog ...zo staan ze in de blote kont in de keuken een wedstrijd te doen wie er het lekkerste toetje maakt, of ze geven dronken jongeren op vakantie een hoofdrol in een programma.

LIEN: *(gaat geamuseerd door met puzzelen)* ..je kijkt toch graag naar sport?

THEO: Sport ja, ja inderdaad, voetbal, wielrennen..maar het draait allang niet meer om dat balletje Lien of of om de prestatie..het draait allemaal om de pingels en niet zo'n beetje ook.

Vroeger, vroeger hadden we tenminste programma's die het waard waren om naar te kijken. Oké we hadden niet zoveel zenders als nu, alsof dat trouwens meerwaarde heeft, maar toen hadden we tenminste mensen die het een eer vonden om op tv te komen. Toen moesten ze echt hun best doen om die eerste prijs te winnen en wel een prachtige nieuwe broodrooster..

LIEN: Mmmmmm...

THEO: Toen waren ze tenminste blij met een broodrooster, zo'n mooie van Flips *(Philips)* maar nu? As het kan de grootste geldbedragen, kan niet groot genoeg en als je dan ziet hoe blij ze er zogenaamd mee zijn? ..Alsof het de gewoonste zaak van de wereld is Lien, de gewoonste zaak. *(Lien zwijgt)* ..het nieuws..gewoon op Nederland één, maar nu allerlei soorten nieuws in kweetniet hoeveel talen en ze zeggen allemaal wat anders, het is toch niet meer te volgen..Alsof het zo interessant is om te weten wat de ene bekende Nederlander met de andere bekende Nederlander allemaal doet of juist niet doet. *(hij staat weer op en begint weer met zoeken)*

LIEN: ...veertien verticaal, klagend persoon, tevens helper Sinterklaas, acht letters...

THEO: ..wat ?...

LIEN: ..zeur-piet...

THEO: *(zoekt verder)* ..wat?wat zeg je?

LIEN: niets lieverd.... *(puzzelt verder)* zoek je?

THEO: ..wat te drinken...

LIEN: ..je drinkt niet m..

THEO: ...iets fris Lien, iets fris....jij ook?

LIEN: *(kijkt even over haar puzzel naar haar glas)* Nee ik heb nog.

THEO: *(pakt een glas fris en loopt terug naar zijn stoel bij Lien, kijkt even hoe Lien puzzelt)* Wat vind je daar nou zo leuk aan? Ik bedoel zo'n puzzel...het is toch niets anders dan een probleem wat een ander verzonnen heeft, die jij voor de zogenaamde plezier moet oplossen..

LIEN: *(stopt met puzzelen)* andermans problemen oplossen, das dan toch eigenlijk hetzelfde als wat jij op tv ziet? *(Theo kijkt verwonderd)* ...die spelprogramma's, het nieuws, het zijn allemaal problemen of het gaat over problemen die door iemand verzonnen zijn die een

ander weer mag oplossen. Net als het leven zelf, één grote puzzel waarin je zelf goed moet opletten welke puzzelstukjes er wel, en welke niet in thuis horen. Soms lukt het wel, soms lukt het niet, net als mijn puzzel..alleen hier kan ik met een beetje geluk nog iets mee winnen.

THEO: (*spottend*) winnen, volgens mij heb je in al die jaren dat je speelt nog nooit iets gewonnen..Zo zinloos, al die tijd die je er in stopt..

LIEN: Jij vindt het zinloos, ik vind het altijd weer een uitdaging. Het brengt mij rust. En wie niet waagt.. die nie wint (*gaat anders zitten en voelt dan wat pijn in haar rug*)

THEO: ..hier zie..leuk, je krijgt er gewoon klachten van..pijn in de rug..het is gewoon je houding, die is niet goed Lien. (*staat op en gaat weer in schuifjes zoeken*)

LIEN: ..zoek je nou weer?

THEO: ..tijgerbalsem...goed voor je rug..een beetje smeren helpt veel beter dan al die pillen en poeders van tegenwoordig.

LIEN: ..ach gaat wel weer over. Ik heb geen smeersel nodig, geef me liever een envelop en een postzegel.

THEO: Waar is dat voor?

LIEN: Voor mijn prijspuzzel, die heb ik bijna klaar en ik heb het gevoel dat ik ga winnen...

THEO: (*lachend*) Wel ja, daar gaat weer en postzegel..die zijn trouwens de afgelopen tijd ook duurder geworden zeg...in een paar jaar tijd van een paar centen naar zéker wel anderhalve gulden als het er al geen twee zijn.

LIEN: We zitten in de tijd van de Euro Theo, weet je nog, al een paar jaartjes alweer.

THEO: Ja ook zo iets..de Euro! En vooral niet meer omrekenen naar de gulden, nee dat mag je niet meer doen dat geeft een verkeerd beeld..

LIEN: Precies, doe dat dan ook niet steeds.

THEO: Onzin, ik zeg, wel doen! Ik laat me niet voor de gek houden. Ik bedoel, kijk naar onze AOW, die is toch ook meer dan gehalveerd.. In de tijd van de gulden..

LIEN: Theo, geef me alsjeblieft mijn envelop en een postzegel zonder al die aanvullende informatie!

THEO: (*stopt met praten en geeft een envelop en een postzegel, Lien doet de puzzel in de envelop*) Na enige stilte...Wat kun je eigenlijk winnen?

LIEN: ..een cruise Theo, voor twee personen..

THEO: ..een cruise?

LIEN: *(staat op en loopt naar Theo en pakt zijn handen)* Weet je nog Thee, onze eerste keer op zo'n grote boot.. wij als jong verliefden omarmt aan de reling. Jij die me stevig vasthield met je grote handen omdat je bang was dat ik zou vallen. Samen met onze neus in de zilte wind uitkijkend over de zee..

THEO: *(na even nadenkend voor zich uitgekeken te hebben)* ..volgens mij heb je het over die keer dat we met de pont van Den Helder naar Texel voeren voor een weekendje weg..

LIEN: *(lacht)* Ja, maar dat was toch voor ons zoiets als een wereldreis. Het was toch een soort cruise.

THEO: Ik weet nog dat ik het vreselijk koud vond en ik blij was dat we na twintig minuten in Texel waren..was hartstikke misselijk..

LIEN: *(dromerig)* O Theo, wat zou het fijn zijn als we nu op onze leeftijd nog es lekker op reis gingen...Jij en ik samen.

THEO: Maar dat doen we nou toch al vaak genoeg, samen op reis..

LIEN: Echt op reis Thee, niet even naar de Jumbo in de Calveinstraat voor de wekelijks boodschappen maar echt ver weg voor een langere tijd.

THEO: En die keer dat we samen naar Lourdes zijn geweest? Dat was toch ook al ver weg..Vond je toch leuk? Daar heb je dat Mariabeeldje met water nog van meegebracht.

LIEN: Waar jij van dacht dat het jenever was...

THEO: Eh Lien, daar was ik na twee slokken al achter dat dat niet het geval was..En jij maar zeggen dat dat water beschermende en genezende krachten zou bevatten...nou niet dus, een paar weken later lag ik met een hartinfarct aan het infuus.

LIEN: Na je infarct zijn we eigenlijk niet meer op reis geweest...

THEO: Maar dat lag niet alleen aan mij, de kinderen vonden het ook niet fijn als we ver weg zouden gaan...onze gezondheid liet dat niet meer toe... Lien, wat zouden we nou nog ver weg gaan zoeken, ik vond de verhuizing naar dit appartement al een hele onderneming.

LIEN: Maar toch Theo, nieuwe landen, andere culturen, andere mensen..

THEO: Andere culturen, andere mensen...die vind je hier ook in dit appartementencomplex. Ik bedoel die vrouw op eenentwintig, das volgens mij een ouwe chinees...lijkt me wel vriendelijk hoor alleen ik versta nooit iets van wat ze zegt...en dan dat echtpaar op drieënzeventig, dat zijn volgens mij indo's, tenminste d'r komt altijd zo'n pittige kruidenlucht uit hun brievenbus rond etenstijd...en dan die vrouw op zesendertig..

LIEN: Die is toch gewoon Nederlands?

THEO: Ja, maar haar zoon is zo'n eigenaardige...die loopt zo raar en dan die blik en hij praat een beetje met zo'n vrouwelijke toon...volgens mij istie van de mannen...

LIEN: Wat maakt dat nou toch uit..

THEO: Niets, maar ik wil maar zeggen er zijn hier genoeg andere mensen..

LIEN: Theo; je weet best wat ik bedoel, een echte verre reis, zo'n cruise, dat zou nou echt mijn droom nog eens zijn.

THEO: (*lacherig*) Goed, als jij denkt dat je met je puzzel je droom waar kunt maken, (*legt de brief op een stapeltje post*) ..breng hem morgen naar de bus...zullen we nou eerst maar eens letterlijk gaan dromen? Kom we gaan naar bed.

LIEN: Ja, laten we dat maar doen. (*staat op*) Morgen komt Simone op de koffie.

THEO: O? Zomaar of komt ze met een reden?

LIEN: Daar heeft ze niets over gezegd, ik zie wel... (*samen af*)

LICHT UIT

SCENE 2

Het is ochtend van een nieuwe dag. Lien zit met dochter Simone aan tafel. Theo is de post wegbrengen en wat boodschapjes doen. Wanneer het licht aangaat zitten Lien en dochter Simone aan keukentafel te praten.

SIMONE: ..waarop ik tegen Rob zei dat we dat misschien wel konden doen, ja anders hebben we nog veel meer problemen met die factuur en daar zit ik nu echt niet op te wachten..

LIEN: (*aandachtig*) ..ik heb alle respect voor jullie dat jullie zo bezig kunnen zijn met een eigen bedrijf. Al die tijd en energie die jullie er in stoppen.

SIMONE: ...ach valt wel mee, het is Rob zijn droom dus ja, daar doen WE dan alles voor.. (*kijkt niet helemaal blij*)

LIEN: Vergeet zelf ook niet te genieten van het leven. (*even stil*)

SIMONE: ..Maar hoe is het nou met jullie? Kan pa al een beetje wennen?

LIEN: Ach, je weet hoe hij is, de moderne dingen...veranderingen, het is nou niet zijn favoriete bezigheid. Laatst werden we gebeld.

Je vader nam op, begint ie hele verhalen over beleefdheid en hoffelijkheid..ik dacht nog wie heeft ie nou aan de lijn..bleek het zo'n reclamebureau te zijn. Je vader zou wel eens even uitleggen hoe je iemand aan de telefoon te woord moet staan.

SIMONE: Waarom gooit hij toch niet gewoon de hoorn erop..

LIEN: Was het maar waar, hij heeft ruim drie kwartier aan de lijn gehangen..en maar vertellen hoe het allemaal in zijn tijd ging, hoe het tijdens de oorlog was..

SIMONE: Wat weet pa daar nou vanaf?

LIEN: Helemaal niets, je vader is in de naoorlogse jaren pas geboren...Ach we zitten hier nou drie maanden..ja het oude huis, ik denk er nog wel eens aan, ik bedoel we hadden het ook prima toen.

SIMONE: Mam, kom op daar hebben we het toch over gehad...het oude huis was toch veel te groot..ik bedoel naar boven via een te steile trap en dan vijf slaapkamers waarvan jullie er samen ééntje gebruikten...en geen toilet boven

LIEN: Daar had je vader al een passende oplossing voor gevonden

SIMONE: Je bedoelt toch niet die oude tuinstoel met in het midden een emmer erin die pa zo "vakkundig" gemaakt had?

LIEN: (*lacht*) ik vond het wel iets...als het allemaal wat langer duurde kon ik de rugleuning naar achter zetten.. kon ik meer ontspannen

SIMONE: Mam, alsjeblieft..

LIEN: Ach je zal wel gelijk hebben.. ik heb het hier goed naar mijn zin hoor en je vader die went ook wel.. (*pakt ondertussen naar haar schouder*)

SIMONE: Heb je nou nog last van je schouder.. ga toch eens naar een dokter.

LIEN: Ach nee, dat gaat wel over en bovendien, ik gloei nog na van gisterenavond. Je vader heeft me centimeters dik ingesmeerd met tijgerbalsem...dat moest en zou..

SIMONE: ..He mam..even wat anders nu.. (*dan komt Theo Binnen*)

THEO: Zo, tis geregeld hoor Lien, alles is op de post, je kunt je koffers alvast pakken.

SIMONE: (*schrikt*) koffers pakken?

THEO: (*begroet Simone met kus op haar wang*) Ja meid, je moeder gaat op een cruise. (*hangt zijn jas op*)

SIMONE: Mam?

LIEN: Ach, laat hem maar praten. Ik heb zo'n puzzel ingestuurd en daar kun je een prijs mee winnen en de grote prijs is een cruise...das altijd al een droom van me geweest, toch Theo, samen

op zo'n romantisch schip. Neem ik mijn mooiste jurk mee voor het bal.

THEO: .. Ja en een andere prijs is een koffiezetter die zelf nadenkt wanneer hij begint met koffiezetten...toch niet te geloven!

SIMONE: Groot gelijk mam dat je mee doet. Spannend, wie weet win je wat..

THEO: Ach kom op zeg (*pakt gelijk een kop koffie..*) het eerste machine wat voor mij gaat bepalen wanneer ik moet eten en drinken gaat wat mij betreft regelrecht terug naar zijn maker.

SIMONE: Pap, dat is de tijd van nu! Alles verandert, dat zegt Rob ook altijd.. wen er toch es aan!

THEO: (*zit inmiddels aan tafel*) Ach ja, hoe is het met onze Rob en zijn bedrijf?

SIMONE: ONS bedrijf....nou wel goed hoor..

LIEN: Ze willen gaan verbouwen The

THEO: Alweer? Ik begrijp nog steeds niet dat jullie dit begonnen zijn

SIMONE: (*defensief*) Hoezo niet?

THEO: Een bedrijf wat gebruikte vieze luiers vermaakt en er nieuwe van maakt is in mijn ogen gewoon de stront van een ander opruimen.

SIMONE: Recyclen pa! Puur op natuurlijke basis..ja hoe het precies werkt weet ik ook niet maar Rob zegt dat op puur natuurlijke basis alle uitscheidingsproducten..

THEO: Poep en plas dus..

SIMONE: worden afgebroken en vervolgens worden er van de versneden luiersnippers nieuwe luiers gemaakt. Optimaal hergebruik.....we ontvangen niet voor niets subsidie....omdat het zo'n goed idee is.

THEO: En peperduur.

SIMONE: Ach pa, ga toch eens met je tijd mee.....Hoeveel moeite we hebben moeten doen om je te overtuigen dat het hier beter is dan in dat ouwe huis..

THEO: Ouwe huis, ouwe huis, je bent daar geboren weet je nog, opgegroeid, grootgebracht...met katoenen luiers!

LIEN: (*glimlacht*) ja, dat weet ik nog heel goed

THEO: Hoe jij en je broers opgegroeid zijn, het plezier wat jullie hebben gehad. Elke dag te voet naar school. Eerst nog samen met je moeder, later samen met je broers en gewoon s'middags thuis eten, niets overblijven of oppas, je moeder was er altijd. Je kon altijd thuishkomen wanneer je maar wilde..

SIMONE: Dat was ook echt gezellig. Dat vond ik altijd echt fijn mam.

LIEN: En die reizen die we gemaakt hebben, met de fiets naar het station, met de trein naar Tilburg en met de bus naar de Efteling. Je broer zorgde altijd wel dat we op tijd kwamen want die hield alle vertrektijden bij en wist ook altijd welke bus of trein op welk spoor we moesten hebben.

THEO: Alles was dus zo slecht nog niet he, in wat jij noemt dat ouwe huis. *(allen zijn ze even stil)*

SIMONE:denk je nog wel eens aan Ruud mam?

LIEN: ... er gaat geen dag voorbij dat ik niet aan hem denk..

THEO: *(kijkt voor zich uit)* alles verandert toch...Maar jouw broers dood, daar kon de moderne techniek niets aan veranderen..31 was ie..hartstikke sterk..hij mankeerde nooit wat en dan toch.. *(even stil en staat dan op en zoekt door la-tjes)*

LIEN: Zoek je?

THEO: *(stopt dan met zoeken en draait zich weer om, lacht)* Ach laat maar, was even vergeten dat ik niet meer rook. *(weer even stil)*

SIMONE: Hee pap, mam, luister es, wat ik eigenlijk nog es wilde vragen of eigenlijke wilde zeggen...Zou het niet fijn zijn als jullie, nu jullie hier lekker in dit huis zijn, alles nieuw en zo..

THEO: Hoho, het huis is nieuw! De spullen hebben we mee genomen *(spottend)* uit het oude huis!

SIMONE: ..Ja oke, maar zou het niet fijn zijn als jullie wat extra hulp zouden krijgen. Ik bedoel mam,het gaat toch allemaal wat moeilijker....pap, je bent wel eens vergeetachtig..

THEO: Hoezo?

SIMONE: Pap, ik ben nou al drie keer met je naar de bank gegaan omdat je pincode vergeten was en je pas al drie keer geblokkeerd is geweest. En dat zijn dingen die allemaal wel op te lossen zijn, maar wat nou als straks het helemaal mis gaat....Rob en ik, we hebben het er eens over gehad en wij vinden het een veiliger gevoel als jullie een beetje hulp krijgen bij de alledaagse dingen.

THEO: *(een beetje geprikkeld)* dat we in de gaten gehouden worden bedoel je..

LIEN: Nou Theo!

THEO: Pa en Ma zijn oude sukkels geworden, ze vergeten wel eens wat en ojee nou vormen ze een gevaar voor zichzelf..

SIMONE: Pa, zo moet je dat niet zien, het is..

THEO: ..Stel je voor dat ze het gas aan laten staan, of pa in zijn blote kont over straat loopt...of dat je moeder uit het raam valt...dat ze niet meer weten wat ze doen,stel je voor!

SIMONE: nou Pa!

LIEN: *(tegelijk met Simone)* Theo... *(even stil, Theo herpakt zichzelf)*

THEO: En wie gaat ons dan een handje helpen? Jullie?

SIMONE: ...Nou ja eh, ...Wij zitten natuurlijk wel met ons bedrijf, maar daar heb je toch instanties voor.... *(pakt uit haar tas een folder)* kijk, Rob en ik hebben alvast wat geïnformeerd en....hier lees dit nou alvast eens door..

THEO: *(pakt de folder en leest)* : “ bureau hulp en zorg ,voor de steun in de wat donkerdere dagen,” wat een onzin...

LIEN: Lees het nou maar even Theo, dat kan toch geen kwaad.

SIMONE: Nee, nou precies, en.....om jullie te helpen.....heb ik alvast een gesprekje gepland..

THEO: *(kijkt op van zijn folder)* een gesprekje? Met wie? Waarover?

SIMONE: Met de mensen van “hulp en zorg”...van de folder...de datum en tijd staan erop...

THEO: *(gooit de folder weg)* Over mijn lijk.

LIEN: Theo!

THEO: ja, waar is dit allemaal goed voor, wat een onzin. We doen het toch prima zo..We hebben helemaal geen hulp nodig van een vreemd figuur..

SIMONE: Pap, het is puur voor informatie..misschien voor later alvast..he, je kunt je toch laten informeren! *(geprikeld)*

LIEN: Theo, rustig nou, als Simone dat nou een veilig idee vindt..ik bedoel we kunnen toch eens praten. We hoeven toch niet meteen iets te beslissen, toch Simone?

SIMONE: Eh nee, niet meteen. *(Theo reageert niet maar heeft opnieuw de folder gepakt)* Nou denk er maar es over na, ik ga, want Rob heeft een vergadering zo meteen en ik moet nog boodschappen doen. *(doet jas aan en geeft Theo en Lien een afscheidskus, als ze bij Lien is)* Mam praat jij er met pa even over.

LIEN: Doe ik schat, de groeten aan Rob.

SIMONE: *(bij de deur)* Ja, doe ik, doeg *(gaat af. Even stil en Theo leest de folder)*

THEO: Hier, dit is toch niet normaal... *(leest hardop)* “Twee extra handjes in het huishouden geven uw handen meer vrijheid”.. *(steekt zijn handen in de lucht en beweegt zijn vingers)*) Kijk es vrijheid genoeg zou ik zeggen.

LIEN: *(lacht)* Ach Theo, Simone is gewoon bezorgd...en ergens heeft ze wel wat gelijk. Ik bedoel, nou gaat het redelijk goed, maar als het straks wat minder gaat...Simone en Rob hebben hun bedrijf, Jeroen zit meer in het buitenland dan dat hij thuis is en Peter en zijn familie zijn ook niet zomaar hier als er wat is.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto